

Administrația
PrezidențialăDepartamentul
Securității Naționale

Telefon: 021.312.07.24 | Fax: 021.311.20.43

E-mail: csat@presidency.ro

Secretariatul Consiliului Suprem de
Apărare a Țării

S.G.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/575 CP
20.26 Luna 02 Ziua 06

NESECRET

Exemplarul nr. 1

Nr. DSN1/268 din 29.01.2026

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE

Intrare Nr. 1/624/36

2026 Luna 02 Ziua 02

Domnule Președinte,

Urmare la scrisoarea dumneavoastră nr. Plx. 565 din 17 decembrie 2025, prin care solicitați Consiliului Suprem de Apărare a Țării avizarea *Propunerii legislative pentru completarea Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României*, vă comunicăm următoarele:

1. Conform prevederilor art. 4 lit. d) din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul avizează proiectele de acte normative inițiate sau emise de Guvern României, în domeniile strict enunțate de lege.

2. În contextul în care propunerea legislativă reprezintă o inițiativă parlamentară, aceasta nu face obiectul avizării Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Însă, în baza principiului colaborării loiale între autoritățile statului, dar și din perspectiva importanței actului normativ asupra căruia se intervine, inițiativa legislativă a fost supusă unei analize aprofundate, bazată pe punctele de vedere transmise de către instituțiile Sistemului național de securitate.

Drept urmare, considerăm oportună consolidarea cadrului legal cu repere clare privind prelucrarea datelor cu caracter personal, inclusiv din perspectiva securității naționale și, de asemenea, demersurile vizând armonizarea regimului protecției datelor cu caracter personal cu cerințele CEDO, în contextul în care autoritățile române și-au asumat angajamentul că vor continua eforturile pentru a remedia deficiențele identificate de Curte în domeniu.

Apreciem că proiectul legislativ creează condițiile pentru asigurarea securității naționale în contextul evoluțiilor climatului de securitate european și euroatlantic, în special în ceea ce privește problematica teroristă, migrația ilegală din zonele cu potențial terorist, amenințările cibernetice și cele hibride.

3. În cadrul procesului de consultare, Ministerul Afacerilor Interne supune, spre analiză, situația ipotetică în care o autoritate dintre cele prevăzute la art. 6 din Legea nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ar derula activități specifice de prelucrare a unor date cu caracter personal prin intermediul unei persoane împuternicite, așa cum prevede art. 28 din Regulamentul general privind protecția datelor.

Evoluțiile tehnologice actuale, dublate de dinamica mediului de securitate, au condus la apariția și dezvoltarea unor instrumente specifice de administrare în mediul online a unor baze de date care conțin inclusiv date cu caracter personal, gestionate exclusiv la nivelul unor operatori privați.

**Domnului SORIN-MIHAI GRINDEANU
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR**

NESECRET

Contextual, există posibilitatea inițierii unor raporturi juridice cu aceștia, în baza cărora autoritățile menționate la art. 6 să acceseze datele gestionate. În aceste circumstanțe, operatorii privați ar deveni persoane împuternicite, sens în care se impune efectuarea unei analize asupra menționării acestei posibilități în cadrul proiectului de modificare a Legii nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

O potențială soluție ar putea fi introducerea sintagmei „persoană împuternicită de operator” așa cum este definită de Regulamentul general privind protecția datelor. Se impune a fi evidențiat faptul că art. 23 din acest Regulament (cel de exceptare pentru considerente de securitate națională) se aplică și persoanei împuternicite de operator¹.

În acest context, se conturează următoarele propuneri:

1. modificarea art. 23² alin. (1) din propunerea legislativă, astfel:

„(1) În cadrul activităților prevăzute de prezenta lege, autoritățile prevăzute la art. 6, precum și persoanele împuternicite conform prevederilor art. 28 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), au următoarele obligații: (...)”.

2. introducerea unui nou alineat după alin. (1) al art. 23², respectiv alin. (2), cu consecința renumerotării celorlalte alineate, cu următorul cuprins:

„(2) Sunt considerate persoane împuternicite de operator în sensul prevăzut la alin. (1) autoritățile, instituțiile publice, persoanele juridice de drept privat și persoanele fizice care prelucrează date cu caracter personal și furnizează înscrisuri și relații oficiale la cererea autorităților prevăzute la art. 6, formulate în temeiul prezentei legi sau în baza unui alt act juridic.”

3. modificarea și completarea art. 23³ din proiect, astfel:

„(1) Autoritățile prevăzute la art. 6, precum și persoanele împuternicite pot să dispună, după caz, măsura amânării, restricționării sau omiterii furnizării datelor prevăzute la art. 23¹ alin. (1) persoanei vizate, la cerere, numai dacă, ținând seama de drepturile fundamentale și interesele legitime ale persoanei vizate, o astfel de măsură este necesară și proporțională într-o societate democratică pentru protejarea securității naționale.

(2) Măsura amânării furnizării de informații se dispune pe o perioadă care nu poate depăși un an, în situația în care incidența condițiilor care fac imposibilă comunicarea este limitată în timp. Măsura amânării poate fi prelungită în interiorul termenului de un an. La împlinirea termenului pentru care măsura amânării furnizării de informații a fost dispusă, autoritățile prevăzute la art. 6 sau persoanele împuternicite, după caz, transmit informațiile prevăzute de lege.

¹ „Articolul 23 Restricții

(1) Dreptul Uniunii sau dreptul intern care se aplică operatorului de date sau persoanei împuternicite de operator poate restricționa printr-o măsură legislativă domeniul de aplicare al obligațiilor și al drepturilor prevăzute la articolele 12-22 și 34, precum și la articolul 5 în măsura în care dispozițiile acestuia corespund drepturilor și obligațiilor prevăzute la articolele 12-22, atunci când o astfel de restricție respectă esența drepturilor și libertăților fundamentale și constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică, pentru a asigura:
(a) securitatea națională; (...)”.

(3) Măsura restricționării furnizării de informații se dispune în situația în care incidența condițiilor care fac imposibilă comunicarea nu este limitată în timp. În situația restricționării furnizării de informații, autoritățile prevăzute la art. 6 sau persoanele împuternicite, după caz, transmit persoanei vizate un răspuns. Forma și conținutul răspunsului sunt stabilite de fiecare autoritate prevăzută la art. 6 sau persoană împuternicită în parte.

(4) Măsura omisiunii furnizării de informații se dispune în situația în care chiar și simpla informare a persoanei vizate cu privire la una sau mai multe operațiuni de prelucrare este de natură să afecteze activitatea de securitate națională. În situația restricționării furnizării de informații, autoritățile prevăzute la art. 6 sau persoanele împuternicite, după caz, transmit persoanei vizate un răspuns."

Soluții legislative similare se regăsesc și în cuprinsul Legii nr. 363/2018 *privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date* (art. 16 alin. 1 și art. 17 alin. 1).

4. De asemenea, Ministerul Justiției a formulat propuneri și observații:

- nu este clar ce se are în vedere prin sintagma "alte resurse în mediul on-line", din cuprinsul art. 13 lit. e¹);

- cu privire la textele propuse la art. 23¹, este necesar să se lămurească ce se are în vedere prin expresia „mijloace automate”, respectiv prin sintagma „alte mijloace decât cele automate”, precum și să se clarifice la ce date se referă textul alin. (1), întrucât formularea „date cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență sau sunt destinate să fie incluse într-un asemenea sistem” este vagă și impredictibilă;

- scopul colectării datelor cu caracter personal este vag formulat, împrejurare care poate genera eventuale vicii de neconstituționalitate ale textului preconizat;

- prin sintagma „asigurarea securității naționale” nu reiese care sunt cazurile concrete care determină prelucrarea automată a datelor personale, respectiv care sunt sistemele de evidență la care au acces autoritățile prevăzute în cadrul art. 6 din lege. Prin Decizia nr. 440/2014, Curtea Constituțională, analizând Legea nr. 82/2012 *privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/ 2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice*, constată că legea nu oferă garanțiile necesare protecției dreptului la viață intimă, familială și privată, a secretului corespondenței și a libertății de exprimare ale persoanelor ale căror date stocate sunt accesate, întrucât numai solicitarea adresată de organele de urmărire penală furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice este supusă autorizării prealabile a judecătorului de drepturi și libertăți, nu și cea a organelor cu atribuții în domeniul securității naționale, lipsind astfel garanția unei protecții eficiente a datelor păstrate, împotriva riscurilor de abuz precum și împotriva oricărui acces și a oricărei utilizări ilicite a acestor date;

- aceeași neclaritate și imprevizibilitate caracterizează și alin. (2) al acestui articol, dat fiind că nu se poate deduce concret la ce măsuri „tehnice și organizatorice specifice protecției informațiilor clasificate” se referă norma preconizată;

- la art. 23², este necesar să se lămurească ce se are în vedere prin sintagma „procesul de avizare preliminar”, utilizată în alin. (1) lit. b);

- față de soluția propusă la art. 23² alin. (1) lit. c), nu este clar cum, pe ce criterii sau în baza căror documente ar urma să se asigure autoritățile că datele sunt sau nu exacte, cu atât mai mult cu cât cele „inexacte” ar urma să fie radiate sau corectate;

- sintagma „la anumite intervale de timp” de la art. 23² alin. (1) lit. d) este vagă;

- la art. 23² alin. (2) este necesar să se lămurească despre ce persoane este vorba, formularea „cunoscute incidental în cadrul activităților de informații și contrainformații” fiind echivocă și susceptibilă de interpretări;

- la art. 23⁴, propunem clarificarea sintagmei „procedurilor emise în vederea implementării prevederilor art. 23¹”, având în vedere că acesta nu se referă la nicio astfel de procedură;

- la art. 23⁵, nu sunt indicate dispozițiile legale care stabilesc „competența materială” a comisiilor parlamentare respective. În plus, textul ar trebui să precizeze un termen în care persoanele se pot adresa acestor comisii, prin raportare la momentul în care s-ar fi produs pretinsa vătămare a drepturilor sau intereselor legitime;

- la art. 23⁷ alin. (2), să se aibă în vedere înlocuirea sintagmei „investigare aprofundată” cu o alta consacrată juridic și să se lămurească care ar fi situațiile în care se declanșează controlul parlamentar, respectiv cele în care se sesizează organele de urmărire penală, sintagma „după caz” fiind ambiguă. În plus, nu reiese care sunt consecințele controlului parlamentar, în ipoteza în care nu sunt sesizate organele de urmărire penală;

- eliminarea textului art. 23⁸, în condițiile în care Legea nr. 554/2004 este aplicabilă, în completarea Legii nr. 51/1991, oricărei situații în care o persoană se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri. Aceasta se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În spiritul bunei colaborări și al unor obiective convergente, vă asigurăm de întreaga disponibilitate, pe aspecte ce se circumscriu responsabilităților noastre constituționale și legale.

Cu stimă,

**CONSILIER PREZIDENȚIAL,
ȘEFUL DEPARTAMENTULUI
SECURITĂȚII NAȚIONALE**

MARIUS-GABRIEL LAZURCA

NESECRET

4 din 4